

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32P/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113244083
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Steinsdorferová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:1113244083.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica, v právnej veci starostlivosti o maloletú T. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa matky P. Q. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. X, XXXX F., B., Š. A., toho času bytom O. Q. XX, F., občianka SR, v konaní zastúpenej JUDr. Danielou Bacíkovou, advokátkou, advokátska kancelária so sídlom Skuteckého 12, Banská Bystrica a otca Q. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. X, XXXX F., B., Š. A., občan SR, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Advokátska kancelária JUDr. Andrej Gara so sídlom Prievozská 2/B, Apollo Business Center, blok B, Bratislava, na návrh otca o nariadenie návratu maloletého dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu, takto

rozhodol:

1. N a r i a d ť u j e sa, aby matka P. Q. U., nar. XX. XX. XXXX navrátila maloletú T. U., nar. XX. XX. XXXX do miesta jej obvyklého pobytu v jurisdikcii príslušného súdu pre mesto F., Š. A., v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V prípade, že matka v súlade s výrokom podľa odseku 1. tohto rozhodnutia tak neurobí, je p o v i n á odovzdať maloletú po uplynutí uvedenej lehoty otcovi D. Q. U., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je o p r á v n e n ý maloletú prevziať a zabezpečiť návrat maloletej do miesta jej obvyklého pobytu v jurisdikcii príslušného súdu pre mesto F., Š. A..

3. V prípade návratu maloletej do Š. A. je otec p o v i n n ý až do rozhodnutia súdu Š. A. príslušného pre mesto F.:

- opustiť manželský domov a umožniť matke a maloletej tento dom užívať,
- uhrádzať všetky výdavky na bývanie v manželskom domove,
- poskytnúť matke súčinnosť pri vybavovaní povolenia na pobyt.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletej návrhom podaným dňa 23. 12. 2013 na Okresný súd Bratislava I, ktorý dňa 09. 01. 2014 postúpil vec Okresnému súdu Banská Bystrica, žiadal o nariadenie návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu Švajčiarskej konfederácie (ďalej Švajčiarsko). Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou uzatvorili manželstvo dňa 16. 06. 2007. Počas trvania manželstva sa im dňa XX. XX. XXXX narodila maloletá T. U.. Prvé roky manželstva žili na území Slovenskej republiky. V septembri 2011 sa rozhodli, že odídu žiť do zahraničia, konkrétne do Švajčiarska. Jedným z dôvodov bolo aj to, že chceli maloletej umožniť život v multikulturálnom prostredí a štúdium v krajine s kvalitným školstvom. Po čase si našiel prácu na pozícii nákupcu IT služieb spoločnosti Q. V. B. vo Švajčiarsku s nástupom od 01. 03.

2012. Od tohto času s matkou a maloletou žili na území Švajčiarska v B. a na územie Slovenskej republiky sa vracali len za účelom návštevy príbuzných alebo dovolenky a podobne. Matka za účelom nájdenia zamestnania vo Švajčiarsku navštevovala intenzívne jazykové kurzy. Popri tom niekoľko hodín týždenne vypomáhala v neziskovej spoločnosti C. a to s právnym poradenstvom a administratívnymi prácami. Zároveň sa s matkou dohodli, že za účelom zvýšenia jej šancí na trhu práce vo Švajčiarsku si doplní vzdelanie na R. V. I.. Matka bola prihlásená na špecializovaný právnický kurz, ktorý mala navštevovať od 13. 09. 2013 do 07. 03. 2014. Napriek jej prijatiu a uhradeniu školného matka napokon štúdium nerealizovala, čo sa dozvedel až dodatočne, nakoľko ho o tom neinformovala a taktiež si bez jeho vedomia vyžiadala od univerzity vrátenie uhradeného školného. Maloletá začala bezodkladne po presťahovaní sa do B. v marci 2012 navštevovať súkromnú švajčiarsku materskú škôlku, pretože s matkou mali za to, že bude v jej záujme, aby sa čo najskôr naučila jazyk, adaptovala sa na nové prostredie a zároveň, aby bola dostatočne pripravená na nástup do štátnej materskej škôlky, ktorá je vo Švajčiarsku povinná. Do povinnej štátnej materskej škôlky v meste F. nastúpila maloletá v auguste 2013 a dosahovala v nej výborné výsledky. Výučbu zvládala bezproblémovo, čo potvrdili aj jej učiteľky. Maloletá ovláda nemecký jazyk na jej vekovej úrovni. Miesto, kde žili považuje za svoje útočisko, domov a cíti tam zázemie. Maloletá sa vo Švajčiarsku veľmi dobre etablovala. S maloletou majú veľmi dobrý a intenzívny citový vzťah. Pravidelne spolu trávili čas, chodievali sa hrať na ihrisko, na rôzne výlety, bicyklovať, na plaváreň, do knižnice, do zoologickej záhrady, hrávali sa divadlo a podobne. Maloletá vo Švajčiarsku pravidelne navštevovala cvičenie pre deti, má tam kamarátov a vytvorené stabilné sociálne zázemie. Maloletá je zvyknutá na prostredie materskej škôlky, ktorú navštevovala rada. V súčasnosti sa maloletá so svojou matkou zdržiava na území Slovenskej republiky. Matka sa ani časom vo Švajčiarsku neintegrovala a napriek snahe a záujmu si nedokázala nájsť zamestnanie. Medzi ňou a matkou nastali vzťahové problémy, ktoré vyvrcholili tým, že dňa 20. 10. 2013 matka odišla zo Švajčiarska ku svojim rodičom do F.. Niekoľko dní predtým bez akéhokoľvek upozornenia presťahovala väčšinu svojich vecí a aj časť vecí, ktoré vlastní spoločne. Odmietla mu povedať, kam veci presťahovala. Dňa 19. 10. 2013 sa v snahe predísť hádke rozhodol na chvíľu odísť z bytu, v ktorom vo Švajčiarsku žili. Pôvodne chcel ísť sám, avšak maloletá chcela ísť s ním, v čom mu matka nebránila. Odišiel spolu s maloletou autom do cca 30 km vzdialeného mesta v Nemecku, kde prenocovali. Matku informoval o tom, kde sa nachádzajú. Domov sa vrátil nasledujúci deň 20. 10. 2013 zhruba o 10.00 h. Matka tam už nebola, zaslala mu emailovú správu s tým, že odcestovala na územie Slovenskej republiky a žiadala ho, aby tam maloletú priviezol, s čím nesúhlasil. Žiadal matku, aby sa vrátila do Švajčiarska. Pred odchodom mu matka navrhovala, aby sa dohodli na rozvoze ich manželstva, čo však odmietol. Dňa 04. 11. 2013 sa matka vrátila do Švajčiarska. Vtedy jej navrhol, aby spoločne navštívili psychológa za účelom prekonania ich vzťahových problémov. Matka „na oko“ súhlasila, avšak nakoniec psychológa navštívil len sám a to dňa 14. 11. 2013. Odo dňa návratu matky do Švajčiarska (04. 11. 2013) ho niekoľkokrát žiadala o súhlas s tým, aby mohla odísť aj s maloletou na územie Slovenskej republiky. Chcela, aby jej podpísal písomné vyhlásenie, že súhlasí s odchodom maloletej na územie Slovenskej republiky, s čím výslovne nesúhlasil a to aj z dôvodu, že maloletá je v mieste jej obvyklého pobytu vo Švajčiarsku školopovinná, do materskej škôlky chodí rada, je tam dobre integrovaná a prázdniny maloletej mali začať až od 21. 12. 2013. Matka sa snažila docieľiť súhlas pod zámienkou psychologického vyšetrenia maloletej na území Slovenskej republiky a ako ďalší dôvod uvádzala, že si chce na území Slovenskej republiky oddýchnuť. Navrhol preto matke, že pokiaľ je potrebné psychologické vyšetrenie maloletej môže sa zrealizovať vo Švajčiarsku, kde sa pokúsia nájsť česky alebo slovensky hovoriaceho detského psychológa. V tejto súvislosti otec zdôraznil, že požiadavku na psychologické vyšetrenie mala matka a nie všeobecná lekárka maloletej vo Švajčiarsku. Matke uviedol, že pokiaľ si chce oddýchnuť na území Slovenskej republiky, nemá nič proti tomu, hoci by bol radšej, keby pokračovala v štúdiu na univerzite. Trval však na tom, že maloletá musí zostať vo Švajčiarsku s tým, že hneď ako jej začnú zimné prázdniny odcestujú na pár dní do Slovenskej republiky. Dňa 19. 11. 2013 matka opäť odišla zo Švajčiarska na územie Slovenskej republiky, pričom so sebou bez súhlasu a jeho vedomia zobrala aj maloletú. V deň odchodu matky s maloletou na územie Slovenskej republiky odišiel z bytu okolo 7.00 h, do práce prišiel o 7.33 h. Približne o 7.45 h z práce jej telefonoval a vtedy mu matka povedala, že maloletá je ešte v posteli, ale už vstávajú, aby neprišla neskoro do materskej škôlky. Následne jej telefonoval aj okolo 10.00 h, pretože jej emailom poslal ponuku na voľnú pracovnú pozíciu a prosil ju, aby na ponuku zareagovala, pretože podľa informácie od personalistky sa ešte v ten deň mal urobiť zoznam ľudí, ktorí budú pozvaní po pohovor. Následne matku kontaktoval prostredníctvom emailu s tým, že sa večer porozprávajú o tom, akú stratégiu zvoliť, aby bola na pohovore úspešná. Niekoľkokrát sa s ňou snažil aj telefonicky spojiť, avšak mala niekoľko hodín vypnutý svoj mobilný telefón. Matka sa mu následne ozvala prostredníctvom sms správy o 15.25 h, v ktorej uviedla: „Ahoj Q., išla som nakoniec svojim autom aj s T. domov do

F.. Dávam pozor. Idem sama. Takže asi pred polnocou niekde prenocujem. Nehnevaj sa. Vážne si potrebujem oddýchnuť. Ozvem sa. Nebudem dvíhať, aby sa niečo nestalo a nemám zase taký kredit. Idem pomaly. V škôlke je Ad'ka ospravedlnená od lekára. Vo štvrtok som s ňou objednaná k lekárovi. Každý potrebuje čas. Prosím, nerob nič zlé. Ozvem sa ešte. Q..“ Keď prišiel z práce domov okolo 17.30 h na stole našiel list s textom: „Q., ako sme sa spolu bavili, odchádzam na chvíľu na Slovensko, T. je v škôlke z dôvodu psychologického vyšetrenia ospravedlnená. Má od lekára potvrdenie. Ozvem sa Ti cez skype, budem v F.. Neboj sa o nás. Budem dávať pozor a robiť si prestávky. Idem sama s T.. Ďakujem, že mi rozumieš. Q..“ Z postupu matky bol veľmi sklamaný, pretože maloletá bola odvedená proti jeho výslovnej vôli a bez jeho súhlasu. Napriek všetkému dúfal, že matka sa s maloletou vráti, pretože mal dojem, že z bytu nebolo nič prevezené a že maloletej zobrala matka len málo vecí na oblečenie. Deň po odchode matky s maloletou zo Švajčiarska, t. j. dňa 20. 11. 2013 poslal matke sms správu s textom: „Q., šťastnú cestu a ozvi sa. Je mi smutno, že ste odišli bez rozlúčky. Dúfam, že sa do dvoch týždňov vrátite a začneme spoločný lepší život.“ Matka bez jeho vedomia vybavila u všeobecnej lekárky maloletej vo Švajčiarsku ospravedlnenie pre materskú škôlku na obdobie dvoch týždňov, po uplynutí ktorých sa však s maloletou do Švajčiarska nevrátila. Keď stratil nádej, že matka s maloletou sa vráti, bolo to dňa 02. 12. 2013, oznámil to materskej škôlke a zároveň ich požiadal o radu, ako má vo veci postupovať. Učiteľka materskej škôlky mu prisľúbila pomoc a odporúčala mu, aby sa obrátil na úrad pre ochranu detí a dospelých v kantóne, v ktorom žijú - B. - vidiek. Ešte dňa 03. 12. 2013 sa telefonicky obrátil na úrad pre ochranu detí a dospelých a následne dňa 04. 12. 2013 mu zaslal list, v ktorom zosumarizoval situáciu a žiadal o pomoc. Od príslušného úradu dňa 06. 12. 2013 obdržal odpoveď, v ktorej mu oznámili, že ide o únos (neoprávnené premiestnenie) dieťaťa a porušenie dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí. V odpovedi mu tiež bolo odporúčané obrátiť sa na Spolkový úrad pre justíciu v B., sekcia medzinárodné únosy detí, na ktorý sa aj dňa 06. 12. 2013 prostredníctvom emailovej správy so žiadosťou o právnu pomoc obrátil. Dňa 10. 12. 2013 bola zaslaná žiadosť o navrátenie maloletej Spolkovým úradom pre justíciu v B., sekcia medzinárodné únosy detí slovenským úradom, ktoré mu dňa 12. 12. 2013 potvrdili obdržanie jeho žiadosti. Otec zároveň v návrhu poukázal, že odo dňa, kedy matka s maloletou bez jeho súhlasu odišla na územie Slovenskej republiky, odmieta ho informovať o tom, k akému lekárovi s maloletou chodí na vyšetrenia, o zdravotnom stave maloletej, neposkytuje mu informácie, na akých miestach sa s maloletou zdržiava. Napriek opakovaným žiadosťiam mu odmieta dať maloletú k telefónu, zabraňuje mu kontakt prostredníctvom služby skype. Nemá preto vedomosť o tom, či liečba maloletej, ktorá prebiehala v F., nemôže pokračovať vo Švajčiarsku, kde je maloletá nadštandardne zdravotne poistená. Matka nesúhlasí s návratom maloletej do Švajčiarska a preto nie je možné dospieť k dohode s tým, že rôznymi obštrukciami vedome a cielene spôsobuje prieťahy v snahe zamedziť návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu - Švajčiarska. Bol preto nútený uplatniť si svoje právo podaním návrhu na nariadenie návratu maloletej. Záverom vo svojom návrhu zdôraznil, že od času neoprávneného premiestnenia maloletej do podania návrhu uplynul 1 mesiac a niekoľko dní. Neexistuje žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by maloletá mohla v dôsledku návratu do krajiny obvyklého pobytu utrpieť akúkoľvek fyzickú, či psychickú ujmu a zároveň neexistuje žiadny pádny dôvod pre obavy z takejto ujmy. Maloletá má v krajine obvyklého pobytu (Švajčiarsko) vytvorené domáce prostredie, na ktoré je zvyknutá. V tejto súvislosti opakovane uviedol, že maloletá sa vo Švajčiarsku dobre integrovala, navštevovala tam materskú škôlku, v ktorej mala kamarátov, dosahovala v nej výborné výsledky, celkovo materskú škôlku navštevovala rada. Vo Švajčiarsku má otca, s ktorým má veľmi dobrý, blízky a intenzívny citový vzťah. Zároveň má vo Švajčiarsku svojho ošetrujúceho lekára, je tam zdravotne poistená. Práve naopak, pobyt maloletej na území Slovenskej republiky jej môže spôsobiť ujmu a to z viacerých aspektov. Jednak z dôvodu neoprávneného pretrhnutia väzieb s ním ako otcom, pretože matka mu často bráni v ich styku, obmedzuje ho. Ako ďalší dôvod negatívneho dopadu je vymeškание vyučovania maloletej v materskej škôlke, ktoré môže mať veľmi negatívny dopad na ďalšie vzdelávanie a progres maloletej. Vo Švajčiarsku v mieste obvyklého pobytu maloletej je spôsobilý v plnej miere zabezpečiť a realizovať starostlivosť o maloletú. Maloletá dlhodobo žije, konkrétne od marca 2012 až do jej neoprávneného premiestnenia, vo Švajčiarsku, ktoré je jej krajinou obvyklého pobytu. Z uvedených dôvodov má za to, že sú splnené podmienky v zmysle Čl. 3, 11, 12 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí.

Matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne prvýkrát až dňa 13. 03. 2014 doručila súdu písomné vyjadrenie, v ktorom žiadala súd, aby návrh otca zamietol a to s poukazom na ust. čl. 13 písm. b) Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, ktorý odôvodnila predstavou, že by 5-ročné dieťa malo byť násilu odtrhnuté od svojej matky, ktorá nemá žiadnu nádej na život vo

Švajčiarsku a malo by zostať pod výlučným vplyvom emocionálne nepredvídateľného, výbušného a voči svojmu okoliu deštruktívneho otca, je podľa jej názoru v hrubom rozpore so záujmami dieťaťa a dieťa by sa tak mohlo ocitnúť v neznesiteľnej situácii. V tejto súvislosti uviedla, že maloletá sa opakovane pred orgánom sociálnej kurately vyjadrila, že chce zostať s ňou. Skutkovo svoje stanovisko odôvodnila tým, že s otcom sa zoznámili v roku 2006, po krátkej dobe začali spolu bývať v prenajatom byte a dňa 16. 06. 2007 sa zosobášili. Bývali najskôr v prenajatom byte v B., neskôr si na hypotéku kúpili 2-izbový byt taktiež v B.. V manželstve sa im narodila maloletá T. dňa XX. XX. XXXX. V priebehu roka 2010 začala mať pocit, že otcovi sa nepáči v práci na Slovensku, videla, že sa trápi ako by bol „vyhorený“, čo malo čím ďalej väčší vplyv na ich manželstvo. V tom čase bola s maloletou doma na rodičovskej dovolenke. Otec sa s ňou prestal intímne stykať, venoval sa svojej práci, keď bol doma mobilnému telefónu, na pracovné akcie ju časom odmietol brávať, resp. keď ju už na jej naliehanie zobral, odmietol ju predstaviť kolegyniam a správal sa voči nej ponižujúco. Začali sa čím ďalej viac hádať a už vtedy pomaly začali sa prejavovať agresívne sklony otca, keď jej pri hádke zničil určitú vec, ktorú mala rada preto, aby jej ublížil. Práve v roku 2010 v záchvate zúrivosti zničil kvetináče, polámané kvety a zemina sa váľali po zemi, čoho maloletá bola svedkom. Neskôr medzi rokmi 2010 - 2013 to bolo akvárium maloletej v počte 2 ks v rôznom časovom období s tým, že rybky uhynuli, z čoho bola maloletá veľmi smutná alebo jej namaľované obrazy rozrezal nožom alebo roztrhal päťou, nasledovali ďalšie kvetináče s kvetmi, notebook, príslušenstvo mobilného telefónu, ošatenia a podobne. Prestal si ju všímať ako manželku, čo viedlo k postupnému ochladeniu z jej strany. Už v roku 2010 mala záujem podať návrh na rozvod, no vzhľadom na 2-ročnú maloletú si to rozmyslela. Otec bol už vtedy veľmi žiarlivý, hoci na to nemal žiadny dôvod. O problémoch v ich vzťahu svedčí aj skutočnosť, že počas vianočných sviatkov v roku 2010 sa otec vyjadril, že nechce s nimi stráviť Vianoce, že pôjde k svojim rodičom do Q.. Svoje rozhodnutie zmenil pod vplyvom toho, že mu dohovorela aj jeho matka, ktorá má v ich rodine autoritatívne postavenie. Počas materskej dovolenky jej opakovane vyčítal, že mu ničím neprispievala, len míňa peniaze. Keď mala maloletá 2 roky, začala koncom roka 2010 pracovať ako právnička v bankovom sektore preto, aby prispela na úver, chod domácnosti. Maloletá po jej nástupe do práce začala navštevovať súkromnú materskú škôlku v B., ktorú navštevovala až do ich odchodu do Švajčiarska v apríli 2012. V tom čase si myslela, že možno zmenou práce by sa nálada otca mohla zlepšiť a mohlo by to mať pozitívnejší vplyv na ich partnerský vzťah. Koncom roka 2011 mu navrhla, či by si nezačal hľadať inú prácu a to pokojne aj v zahraničí, len aby bol už spokojný. Našiel si prácu v Holandsku a vo Švajčiarsku, pričom sa rozhodol pre Švajčiarsko. Odišiel koncom februára 2012, pracovať začal v marci 2012. S maloletou ostala na Slovensku do polovice apríla 2012. Od nápadu so zmenou práce prešlo dosť času a pozitívna vzťahová zmena nenastávala. Už vtedy začala cítiť, že asi nemá zmysel odchádzať zo Slovenska, lebo ich manželstvo skutočne nebolo v poriadku. Nechala sa však nahovoriť s tým, že so zmenou prostredia príde snáď aj zlepšenie v partnerskom živote. Vtedy nevyužila dobrú pracovnú ponuku v B., presťahovala sa aj s maloletou do B., kde začala robiť ženu v ich domácnosti, starala sa o maloletú a celú domácnosť. Keďže nemala prácu a jej znalosti nemeckého jazyka neboli také, aby mohla očakávať, že v blízkej dobe sa zamestná na pozícii, čo by bola aspoň v blízkosti a adekvátnosti jej vzdelaniu. Odchod do Švajčiarska nič nevyriešil, len veci skomplikoval. Kým na Slovensku pracovala, otec si ju ešte ako tak vážil, ako náhle prestala pracovať, opäť z nej chcel mať slúžku v domácnosti. Nastal nekončiaci kolotoč výčitiek, hádok, väčšej či menšej intenzity, ktoré na maloletú veľmi zle vplývali. Vykonávala domáce práce, otec upratoval, keď to bolo z jej strany „nedostatočné“, čo bolo podľa jeho názoru mnohokrát. Z tohto dôvodu si zakúpil aj ručný vysávač. Otec chodil domov z práce spravidla po 18.30 h, niekedy po 19.30 h, pred 18.00 h chodil málokedy. Keď prišiel domov, vyžadoval, aby bolo všade čisto, vedel sa hrozne nahnevať až do nepríčetnosti, keď boli niekde smietky na zemi v kuchyni. Raz sa veľmi snažila, aby naozaj nenašiel nikde neporiadok, no našiel si napriek tomu niečo iné, čo mu vadilo. Vyžadoval, aby mal vždy večeru navarenú, pretože bol tak zvyknutý od svojej matky. Kvôli pracovnej vyťaženeosti mnohokrát vstal v noci okolo 2.00 h, dal si nejaké tabletky a pracoval. V takýchto veľmi skorých ranných hodinách sa stávalo, že aj zvracal, no nikdy sa nedozvedela skutočnú príčinu. Otec doma nevaril okrem jedného druhu polievky a kurata so zemiakmi. Variť doma ani nestíhal, pretože z práce chodil večer. Jej z toho bolo veľmi smutno, bola sama v cudzom meste, v cudzom štáte. Otec chodieval domov neskoro večer, vôbec si na ňu nenašiel čas, nezobral ju na spoločnú večeru, pokiaľ sa tak aj stalo, vybuchol na verejnosti s tým, že musela odísť aj s maloletou, nakoľko sa hanbila. Otec chodil neskoro domov rád, nedovolil maloletú uložiť skôr ako o 21.30 h, čoho následkom bola maloletá unavená, pretože škôlka jej začínala už o 8.00 h. V súčasnosti sa s maloletou snaží o pravidelný režim, chodí spať najneskôr o 20.00 h s tým, že vstáva o 7.30 h, pričom vždy je oddychnutá. Na Slovensku ďalej rozvíjajú jej koníčky, chodia jazdiť na koňoch, v zime lyžovali. Maloletá má na Slovensku kamarátku, s ktorou sa spolu hrávajú. S maloletou má veľmi pekný vzťah. Otec neznášal, že chcela často, spočiatku každý mesiac, potom každý tretí mesiac, odísť na Slovensko

s maloletou k rodičom. Stalo sa, že ju s maloletou odmietol pustiť domov a letenky im prepadli. Pustil ich až po tom, ako jej otec musel zaplatiť náklady s tým spojené tak, že nielen časť letenky, ale aj škôlku maloletej za vymeškané hodiny. Starí rodičia maloletej ich neboli pozrieť vo Švajčiarsku, len otcova matka v čase, keď odišla na Slovensko v októbri 2013. Maloletej poskytovala osobnú starostlivosť, hoci navštevovala materskú škôlku, ktorá bola otvorená len do 12.00 h s tým, že do večera, kým prišiel otec domov, bola s ňou sama. Maloletú do škôlky odprevádzala, aj keď nepopiera, že sa stalo, že s ňou išiel aj otec, čo bolo v prípadoch, kedy išla ráno k lekárovi. Problém s otcom mali aj v bežných veciach týkajúcich sa starostlivosti o dcéru a preto vyjadrenia otca, že sa ako rodičia vedeli dohodnúť, považuje za nepravdivé. Otcova povaha je totiž taká, ako keby bol chronicky nespokojný, či už s tým, ako poupratovala, navarila alebo aj s tým, ako maloletú obliekla, ako ju pripravila do škôlky, kde s ňou bola a podobne. Počas víkendov po niekoľkých nepríjemných skúsenostiach, keď ho chceli stráviť spoločne, ale otec sa ku nej správal aj počas voľna absolútne neadekvátne, rozhodli sa, že víkendovú starostlivosť o maloletú si budú deliť, v čom je daný základ pre siahodlhý opis výletov a atrakcií, ktoré otec s maloletou absolvoval. K otcom uvádzanej návšteve jazykového kurzu a univerzite uviedla, že kurz nemeckého jazyka bol benefit z otcovej práce a ak by ju naň neprihlásil, prepadol by, štúdium na Univerzite v I. jej zaplatil na jeden semester (3 mesiace). Ich vzťahové problémy sa odzrkadlili aj v tejto sfére, pretože otec zaplatenie ďalšieho semestra podmieňoval prepisom majetku, ktorý bol v jej výlučnom vlastníctve do režimu BSM. Keďže už nevládala pokračovať v spolužití s otcom vo Švajčiarsku, nemala záujem ani študovať a to aj vzhľadom na to, že nebol žiadny predpoklad, že jej uhradí školu v ďalšom semestri. Otec jej dával 50 švajčiarskych frankov týždenne, ak si ich podľa neho nezaslúžila, tak ani to nie, čo bolo väčšinou po hádke. Niekedy nemala mesiac žiadne peniaze, zo školného na univerzite jej bola vrátená len malá časť sumy. Otec počas celého pobytu vo Švajčiarsku sa správal voči nej autoritatívne, ponižoval ju nielen v súkromí, ale aj pred známymi, aj ich dcérou, dokonca pri výchove maloletej používal vety, že „mama sa do ničoho nerozumie“, iba on je ten, ktorý ju má rád a hrá sa s ňou. Napríklad, keď išla maloletú obliecť, dala jej punčocháče, povedal, že ani nevie ako obliecť dieťa a že on jej dá ponožky. Nerozumela sa ani do kúpania, natierania, pretože to nerobila dobre. Nevedela ani podať jesť dieťaťu. Maloletej dával pravidelné otázky „koho máš radšej, ocina alebo maminu?“, odpoveď maloletej, že maminu a tatina ho neuspokojovala, nakoľko chcel, aby mu povedala, že jeho, tiež maloletej dal otázky „T., od koho chceš, aby Ti zapol gombíky?“. Vtedy mala pocit, že otec sa neustále snaží robiť medzi nimi brázdou, podryvať jej vzťah k maloletej, vychovávať ju len na svoj obraz. Veľmi často sa hádali, či to už bolo kvôli nedostatočnému upratovaniu, nenavarenej teplej večere, peniazom, jej tzv. ničnerobeniu alebo výchove dcéry. Hádky sprevádzali pravidelné otcove výbuchy hnevu, kedy v neprítomnosti rozbíjal veci (kvetináče, zariadenie domácnosti, oblečenie, obrazy, či notebook). Maloletej dokonca zničil akvárium, pretože údajne hučalo. Hádky boli intenzívnejšie, keď mal otec vypité, čo nebolo zriedkavo. Maloletá to všetko vnímala, pri množstve hádok bola napriek tomu, že apelovala na otca, aby ich problémy pred ňou neriešili, o čom svedčí aj vyjadrenie maloletej pred psychologičkou PhDr. U. O. zo dňa 20. 01. 2014. Už v októbri 2013 bola rozhodnutá otca opustiť, pretože situácia bola neznesiteľná. V tichosti zbalila svoje a maloletej veci tak, že niektoré ešte ostali v skriniach a poslala ich za pomoci známych na Slovensko. Otec sa o tom dozvedel, dostal neskutočný záchvat zúrivosti, zobral pas maloletej, kľúče od auta, kričal na ňu, udrel ju priamo pred očami dcéry, kričal aj na maloletú, či chce ísť s ním do hotela. Maloletá sa zľakla, lebo predtým jej súchala ublížené miesto, tak mu povedala, že ide, čo jej bolo ľúto. Tento krát bola skutočne šokovaná z jeho konania, bála sa ho, bol úplne nepríčetný. Preto odišla v októbri 2013 bez dcéry do F., pričom všetko bolo na odchod pripravené. Keď prišla na Slovensko, prosila otca, aby jej dcéru priviezol, bezvýsledne. Zároveň sa informovala na možnosť ako by maloletú mohla zo Švajčiarska dostať na Slovensko, avšak všetko sa ukázalo ako bezvýhodiskové. V súčasnosti vie, že mala osloviť advokáta vo Švajčiarsku ohľadne predbežného opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú, čo žiaľ nespravila. Otec ju uprosil, aby sa vrátila do Švajčiarska, poslal jej kytku ruží a sľúbil nápravu. Vrátila sa po týždni dňa 04. 11. 2013. Matka otca mu bola pomôcť vo Švajčiarsku na 4 dni. Po návrate bol chvíľku pokoj, no po krátkom čase sa všetko vrátilo do „normálu“. Otec na ňu neustále útočil, osočoval ju, vyvolával hádky, opätovne začal požívať alkohol, ktorý ho robil ešte zúrivejším. Stalo sa, že do 4.00 h rána opakoval v spálni jednu a tú istú vetu, aby nemohla zaspať, čo sa opakovalo aj ďalšiu noc. Stále ho prosila, aby mohla ísť s maloletou k svojim rodičom. Matka potvrdila, že otec chcel, aby sa stretli u psychológa na pohovore, čo však pokladala za absolútne zbytočné. Otec sa vie veľmi dobre pretvarovať, ako keby mal dve tváre, na jednej strane je milý, ústretový a ochotný veci riešiť, následne behom niekoľkých sekúnd sa dokáže zmeniť na zúrivca, ktorý ničí okolité veci. Už v tom čase vedela, že jediným východiskom je rozvod, ale ešte nevedela, ako k nemu dospieť, aby to spôsobilo čo najmenej problémov. Kontaktovala preto centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, slovenský zastupiteľský úrad v Berne ohľadom jej odchodu. Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže jej stanovisko emailom

nepodalo. Zastupiteľský úrad v B. sa vyjadril, že pravdepodobne miesto obvyklého pobytu maloletej je na území Švajčiarska. Nakoniec sa rozhodla urobiť definitívny krok, zobrať maloletú a odcestovať na Slovensko, o čom otca informovala 2 týždne pred svojím odchodom. Počas tejto doby jej každý deň robil prieky, či už opakovaním jednej vety počas noci, ponížovaním a neustálymi vyhrážkami. Asi 3 dni pred cestou na Slovensko jej položil v obývačke na poličku pas maloletej, ako by sa zmieril s jej odchodom, dokonca tvrdil, že stále čaká, že ju tam nenájde. Okamžite po jej príchode na Slovensko inicioval niekoľko trestných oznámení. Vo vzťahu k otcovi iniciovala trestné oznámenie z podozrenia zo sexuálneho zneužívania maloletej, pretože maloletá jej aj starým rodičom chcela ukazovať „masáže“, na ktoré sa hrávali s otcom. Taktiež jej otec v dôsledku udalostí, ktoré sa odohrali dňa 25. 01. 2014, na otca podal trestné oznámenie. V ten týždeň bola vo Švajčiarsku, pretože ju kontaktovala neznáma osoba, ktorá sa vydávala za umelkyňu ohľadom spolupráce v oblasti umenia. Niekoľkokrát počas jej pobytu vo Švajčiarsku ju kontaktoval otec na švajčiarskom mobilnom čísle, ktoré je dostupné len vo Švajčiarsku, či je stále tam. Osoba, ktorá chcela od nej kúpiť obraz, sa jej už neozvala. Maloletá zostala v starostlivosti jej rodičov v F. v ich rodinnom dome. Dňa 25. 01. 2014 prišiel k rodinnému domu jej rodičov otec v sprievode policajnej hliadky s tým, že chcel, aby mu jej rodičia vydali maloletú, ktorá mala byť podľa jeho slov týraná. Po oboznámení sa so situáciou na mieste samom policajti odmietli otcovi asistovať a upozornili ho, že nemôže vstúpiť na cudziu nehnuteľnosť bez súhlasu vlastníka. Otec však ich upozornenie nerešpektoval a ako nepričestný vtrhol do domu jej rodičov a chcel násilným spôsobom vziať ich dcéru, čomu jej sestra, ktorú otec napadol a jej otec zabránili. Jej sestra skončila u lekára, otca vyviedol von jej otec za prítomnosti polície. Maloletá bola konania otca svedkom, bolo to pre ňu traumatizujúce a v danej chvíli sa pocikala. Uvedomujúc si vážnosť situácie kontaktovala advokáta vo Švajčiarsku ohľadom možného riešenia. Vzhľadom na konanie otca, ktorý proti nej podal trestné oznámenie na Slovensku a teda pravdepodobnosť, že podal trestné oznámenie aj vo Švajčiarsku, bolo jej dôrazne vysvetlené, že jej návrat do Švajčiarska by mohol mať pre ňu nepriaznivé následky, keďže únosu sa vo Švajčiarsku môžu v danej veci dopustiť aj manželia, jej osobná sloboda by mohla byť po príchode do Švajčiarska obmedzená. Po zrelej úvahe sa rozhodla nevrátiť sa a podať návrh na zverenie maloletej do Švajčiarska na súde, ktorý má právomoc vo veci konať. V súčasnej dobe nemá inú možnosť ako zotrvať s maloletou na Slovensku. Jej návrat je vylúčený jednak z dôvodu, že vo Švajčiarsku je podľa informácií zo strany otca vedené voči nej trestné konanie a jednak z dôvodu, že návrat do domácnosti s otcom je nereálny, pretože sa ho skutočne bojí. Otec podnikol a neustále podniká kroky, ktorými robí ich budúcu koexistenciu nemožnou. Reálne si nevie predstaviť, ako by mohla vyzeráť situácia s maloletou, pokiaľ by sa mala vrátiť do Švajčiarska, do ktorého sa nemôže vrátiť a to nielen pre trestné konanie, ale najmä kvôli tomu, že tam nemá, kde žiť, stále neovláda nemecký jazyk v rozsahu, aby si tam našla prácu, ktorá by jej umožnila platiť si samostatne nájom, nehovoriac o zabezpečení denných potrieb. Vo Švajčiarsku má už zrušené aj povolenie na pobyt. Jej návrat je preto nereálny a ak by súd nariadil návrat maloletej do Švajčiarska, znamenalo by to to, že dieťa bude vychovávané zásadne bez matky. Otec je človek, ktorý je mimoriadne pracovne vyťažovaný, chodíeva domov neskoro večer, reálnu osobnú starostlivosť o maloletú ponúka prostredníctvom svojej matky, s čím nesúhlasí. Zároveň poukázala na liečbu maloletej u liečebného pedagóga, vrátane nefrologickej ambulancie pre pomočovanie, ktorým maloletá trpí od svojich 2 rokov, čiže ešte od doby, keď bývali na Slovensku, ktoré podľa vyjadrenia lekárov má psychický dôvod, ktorý zatiaľ nedokázali určiť.

Kolízny opatrovník uviedol, že odo dňa 27. 12. 2013 vedie opatrovanecký spis maloletej. Počas tohto obdobia je pravidelne v kontakte s maloletou, situáciu monitorujú. S maloletou štyrikrát vykonali pohovor, zisťovali jej názor. Pri všetkých pohovoroch maloletá preferovala Slovensko, kde sa jej páči. Z vyjadrení maloletej ako aj sociálnym šetrením mal preukázanú silnú citovú väzbu maloletej na matku. Maloletá má na Slovensku rad príbuzných, s ktorými je v kontakte, zabezpečujú jej potreby. Dvaja nezávislí psychológovia nepovažujú návrat maloletej za najvhodnejší spôsob riešenia. S nariadením návratu maloletej sú spojené riziká vzhľadom na prejavenie jej osobnej vôle žiť na Slovensku a preto by sa maloletej mohla spôsobiť psychická ujma, deprivácia. Zároveň kolízny opatrovník uviedol, že od doby, ako vedie opatrovanecký spis, otec im zaslal 100 emailov, v ktorých im ukladá rôzne povinnosti, pri osobnom kontakte sa správa direktívne, agresívne, skresľuje vyjadrenie pracovníkov úradu. Jeho správanie pred súdom je úplne iné, ako správanie na ich úrade.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa so sobášnym listom, rodným listom maloletej, dokladmi o povolení na pobyt, potvrdením centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, potvrdením obce F., vyjadreniami materskej školy,

vyjadrením ošetrojúcej lekárky, vyjadrením vedenia materskej škôlky, vyjadrením školského lekára, psychologickým vyšetrením maloletej zo dňa 15. 02. 2014, dokladom Univerzitnej nemocnice F., oznámením Okresného súdu Bratislava III, Okresného súdu Martin, uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/319/2013-12 zo dňa 02. 12. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/90/2014-76 zo dňa 14. 03. 2014, uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 45C/257/2013-30 zo dňa 09. 01. 2014, oznámením OO PZ, odbor kriminálnej polície Martin, vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ Martin, odbor kriminálnej polície vedeným pod č. ČVS: ORP-64/1-VYS-MT-2014, úradnými záznamami OO PZ Martin - západ zo dňa 13. 12. 2013, 27. 12. 2013, 25. 01. 2014, 01. 04. 2014, 04. 04. 2014, správou zo sociálneho zisťovania, správou z pohovoru s maloletou, znaleckým posudkom vypracovaným Mgr. Q. P. zapísaným v znaleckom denníku pod č. 2/2014, prihláškou maloletej do predškolského zariadenia, fotokópiou zdravotného preukazu maloletej, potvrdením o príjme otca, nariadením Okresného súdu ARLESHEIM zo dňa 04. 03. 2014, oznámením úradu pre ochranu detí a dospelých zo dňa 25. 03. 2014, potvrdením oddelenia sociálnych služieb v F., potvrdením Prokuratúry v B. - vidiek, žiadosťou otca o úprave oddeleného života zo dňa 27. 03. 2014, vyjadreniami Ústredného orgánu Švajčiarska a zistil nasledovný skutkový stav:

Otec vo svojich výpovediach uviedol, že s matkou a maloletou sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Maloletá iné štátne občianstvo nemá. V septembri 2011 sa s matkou začali viackrát baviť o tom, že by chceli žiť a vychovávať maloletú mimo územia Slovenskej republiky a zhodli sa na tom, že by chceli zostať na území Európy, nechceli ísť úplne na iný koniec sveta. Kľúčové pre nich bolo to, aby žili a vychovávali maloletú v krajine, ktorá poskytuje deťom vynikajúci prístup ku školstvu a nakoniec im ako voľba vyšlo Švajčiarsko, kde ešte pred Vianocami 2011 s obchodnou spoločnosťou Q. V. B. podpísal pracovnú zmluvu. Po podpísaní pracovnej zmluvy ako rodina dostali spoločne veľký prolokačný balík, ktorý im veľmi uľahčil adaptáciu v novom prostredí. Pomocou externej spoločnosti našli veľmi pekný 3,5 izbový byt, ktorý je vzdialený od centra B. 15 minút električkou, je vo veľmi peknom prostredí, kde je veľa zelene, ihrisk pre deti, taktiež má blízko do práce. Dňa 01. 03. 2012 nastúpil vo Švajčiarsku do práce. S matkou sa dohodol, že s maloletou prídu za ním hneď v apríli, t. j. po tom, ako úplne dovybavuje veci vo Švajčiarsku a matka na Slovensku. Švajčiarsko nemalo predstavovať nejakú krátku zastávku. Ich cieľom nebolo zarobiť veľa peňazí a vrátiť sa na Slovensko, ale chceli vychovávať maloletú vo Švajčiarsku a spoločne tam žiť. S matkou a maloletou majú vo Švajčiarsku povolený pobyt na dobu 5 rokov, on od konca februára 2012 a matka s maloletou od apríla 2012. Maloletá je evidovaná vo švajčiarskom zdravotnom, sociálnom a školskom systéme. Maloletá je vo Švajčiarsku zaradená do povinnej školskej dochádzky, navštevuje predškolské zariadenie. Maloletá má v sociálnom systéme zaplatené nadštandardné zdravotné poistenie, ktoré ich oprávňuje navštíviť akúkoľvek špecializovanú ambulanciu na území Švajčiarska. Maloletá vo Švajčiarsku má len praktického lekára, nie je vedená v žiadnej špecializovanej ambulancii. Na maloletú sa vo Švajčiarsku poberali rodinné prídavky. Maloletá už vie, že vo Švajčiarsku sa hovorí po nemecky. So svojimi detskými kamarátmi a cudzími dospelými osobami komunikuje v nemčine. Maloletá počas pobytu vo Švajčiarsku od augusta alebo septembra 2013 navštevovala cvičenie pre deti, iný krúžok nenavštevovala. Maloletá vo Švajčiarsku má preukaz do knižnice, na plaváreň, múzejný pas, pričom všetky preukazy, poukazy sú platné. Otec potvrdil, že od neoprávneného premiestnenia maloletej, jeho vzťah s matkou je napätý, vyeskalovaný. Počas pobytu vo Švajčiarsku v ich domácnosti nikdy nezasahovala polícia, nedochádzalo v ich domácnosti k fyzickým atakom. Pokiaľ mali nejaké rozpory išlo o slovné hádky. Matka voči nemu v takejto súvislosti nepodala trestné oznámenie. Je osobou bezúhonnou. Maloletej nikdy fyzicky neublížil, pre takýto dôvod sa voči nemu nevedlo trestné stíhanie. Počas ich pobytu vo Švajčiarsku matka odišla zo Švajčiarska bez maloletej jedenkrát a to 19. 10. 2013 a vrátila sa 04. 11. 2013. V súvislosti s únosom maloletej podal voči matke trestné oznámenie a tiež podal na príslušný švajčiarsky súd návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej ako aj návrh na vydanie predbežného opatrenia na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, ku ktorému ako obligatórnu súčasť pripojil harmonogram zabezpečovania starostlivosti o maloletú. Otec maloletej ďalej rozsiahol a podrobne opísal aktivity spojené s návštevou rôznych druhov múzeí, hradov, zámkov, ihrísk, fariem, zoológických záhrad, turistikou, pričom ku každému uviedol, na čo boli zamerané a ktoré sa pre maloletú stali najobľúbenejšími. Otec tiež poukázal na nadviazanie priateľstiev maloletej aj mimo materskej škôlky s deťmi ich spoločných priateľov pochádzajúcich z Indie, Maďarska, kolegu z práce ako aj rodiny bývajúcej v blízkosti ich obytného domu.

Otec prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že vo svojich vyjadreniach, podaniach dali záruky pre návrat maloletej tým, že maloletá sa vráti do pôvodného bydliska, pôvodného bytu, bude integrovaná do toho istého prostredia, za tých istých podmienok, z ktorých bola vytrhnutá.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že do Švajčiarska išli napriek manželským nezhodám, ktoré mali už v rokoch 2010 - 2011 alebo na prelome týchto rokov z dôvodu urovnania vzťahu. K odchodu do zahraničia ju viedli rozhovory s otcom. Do Švajčiarska za otcom sa rozhodla odísť dobrovoľne spolu s maloletou a to v apríli 2012. Za otcom do Švajčiarska prišla neskôr z dôvodu, že pred odchodom vybavovala všetky potrebné veci na Slovensku, napr. ich byt. Nikto z nich nemá iné ako slovenské štátne občianstvo. Maloletá je stále vedená v zdravotnom systéme, aj keď švajčiarska poisťovňa jej oznámila, že maloletá nemá uhradené zdravotné poistenie, čo otec poprel. Maloletá je vedená v zdravotnom systéme aj na území Slovenskej republiky. Tak vo Švajčiarsku, ako aj na Slovensku je maloletá vedená v školskom systéme, na Slovensku od 01. 04. 2014. V sociálnom systéme je maloletá vedená vo Švajčiarsku, kde sú ale rodinné prídavky na maloletú pozastavené. V sociálnom systéme na Slovensku maloletá ešte nie je vedená. Vo Švajčiarsku všetci mali povolenie na pobyt do roku 2017. Po odchode na Slovensko požiadala o zrušenie pobytu žiadosťou zo dňa 18. 02. 2014, ktorej bolo vyhovené. Taktiež požiadala o zrušenie pobytu maloletej vo Švajčiarsku, ktoré sa jej nepodarilo zrušiť z dôvodu, že potrebovala zdokladovať zverenie maloletej do starostlivosti. Otec má naďalej povolený pobyt vo Švajčiarsku. Maloletá počas pobytu vo Švajčiarsku najskôr navštevovala súkromnú materskú škôlku, neskôr nastúpila do štátnej materskej škôlky. Návšteva štátnej materskej škôlky bola bezplatná. Maloletá počas pobytu vo Švajčiarsku navštevovala 1 krúžok a to zhruba 1 mesiac až 1,5 mesiaca pred odchodom na Slovensko, konkrétne chodila cvičiť do telocvične. V materskej škôlke maloletá s deťmi a učiteľkami komunikovala nemecky. Učiteľky neuvádzali jazykovú bariéru maloletej. V tejto súvislosti matka poukázala, že ide o škôlku, kde chodia viaceré deti z rôznych krajín. Pri odchode zo Švajčiarska maloletá úplne všetkému v nemčine nerozumela, ale vedela súvisle komunikovať, základné veci v nemčine ovládala. Vo Švajčiarsku maloletá nebola často ošetrovaná, nenavštevovala žiadnu špecializovanú ambulanciu, len ošetrojúceho lekára, s ktorým riešila pomočovanie maloletej. V materskej škôlke maloletá mala kamarátov, cez ktorých sa spriatelila s ich matkami a spolu chodili na ihriská. Počas pobytu vo Švajčiarsku nepracovala, nemala vlastný príjem. Pred odchodom do Švajčiarska v ich spoločnej domácnosti v B. polícia nezasahovala, keď mala modriny od otca, tak ich neriešila, nevyhľadala lekárske ošetrenie, pretože to nebolo také nutné. Skôr trpela jej duša, ale psychológa, psychiatra nenavštívila, pretože nechcela, aby to bolo proti nej použité. Počas pobytu vo Švajčiarsku pre ich manželské nezhody polícia nezasahovala, v súvislosti s nimi nenavštívila žiadneho lekára, pretože sa hanbila o tom hovoriť na verejnosti. Vo Švajčiarsku príslušné orgány v tomto smere nepožiadala o pomoc, nechcela to navonok riešiť, chcela len odísť. Voči otcovi vo Švajčiarsku nepodala žiadne trestné oznámenie, pretože nie je typ, ktorý by chcel ublížiť. Pred jej odchodom zo Švajčiarska sa situácia v ich domácnosti vyhrotila z dôvodu, že bola psychicky týraná. V tejto súvislosti sa neobrátila o pomoc na príslušné orgány, nevyhľadala lekára. Dňa 19. 11. 2013 s maloletou odišla zo Švajčiarska, na čo písomný súhlas zo strany otca nemala, myslí si však, že otec jej rozhodnutie akceptoval. Vo Švajčiarsku podala návrh na zverenie maloletej do starostlivosti. V rámci tohto konania jej nebola priznaná bezplatná právna pomoc, avšak zaplatila poplatky vo výške 1000 švajčiarskych frankov. Na Slovensku podala návrh na rozvod manželstva a zároveň návrh na vydanie predbežného opatrenia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, návrh na predbežné opatrenie o určenie manželského výživného, ktoré sa vedú na súdoch v Bratislave a tiež na Okresnom súde Martin podala návrh na predbežné opatrenie týkajúce sa maloletej. Ohľadom výživného na maloletú a určenia manželského výživného rozhodnutia sa stali predbežne vykonateľné, ale otec si ich neplní. Napriek tomu voči nemu neurobila žiadne kroky, nepodala návrh na exekúciu. Podľa jej vlastného vyjadrenia, v súčasnosti ovláda nemčinu na úrovni bežnej komunikácie, udržiava kontakty s dvomi Slovenkami, s ktorých jedna bývala v dedine blízkej ich mestu a druhá býva vo Francúzsku v blízkosti švajčiarskych hraníc. Matka potvrdila, že pred odchodom s maloletou v novembri 2013 na Slovensko v októbri 2013 odišla zo Švajčiarska na jeden týždeň, počas ktorého starostlivosť o maloletú zabezpečoval otec prostredníctvom svojej matky. Matka ďalej poukazovala na pekný vzťah, ktorý s maloletou má a ktorý jej maloletá dáva najavo svojimi kresbami, vyjadreniami.

Matka prostredníctvom právneho zástupcu dňa 10. 04. 2014 doložila súdu vyjadrenie, v ktorom poukázala na incidenty, ktoré nastali dňa 01. 04. 2014 a 04. 04. 2014 vyvolané otcom a pri ktorých asistovala polícia. Taktiež poukázala na svoj záujem riešiť vec mimosúdne prostredníctvom mediácie,

ktorá sa pre odmietavý postoj otca nerealizovala, ako aj modriny, ktoré jej spôsobil otec po jednom z incidentov, ktorý nastal dňa 23. 10. 2012, k čomu pripojila aj ich fotodokumentáciu.

Prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní žiadala návrh otca zamietnuť zo 4 dôvodov. Po 1/ z dôvodu, že dvaja nezávislí psychológovia neodporúčali návrat dieťaťa a to konkrétne F. Ď., psychologička Úradu práce, soc. vecí a rodiny F., pri ktorej maloletá výslovne uvádzala, že odmieta návrat a znalkyňa F. P., detský klinický psychológ, ktorá v znaleckom posudku uviedla, že by bolo nevhodné, aby bol pocit istoty z kontaktu s matkou násilným spôsobom narušený. Po 2/ z dôvodu, že maloletá opakovane prezentuje svoj názor zostať na území Slovenskej republiky. Maloletá svoju vôľu prezentuje opakovane dlhodobou, dlhým časovým obdobím a v rôznych situáciách pred rôznymi osobami, úradmi. Je preto v najlepšom záujme maloletej, aby sa prihládala na jej opakovane prezentovaný názor, na čo odkazuje aj všeobecný komentár o právach dieťaťa, podľa ktorého je prvoradé zohľadnenie jeho alebo jej najlepšieho záujmu vypracovaný Výborom OSN pre ľudské práva z Dohovoru o právach dieťaťa. Po 3/ matka má zrušené povolenie na pobyt vo Švajčiarsku. Na území Švajčiarska sa voči nej vedie minimálne jedno trestné konanie, ktoré otec odmieta vziať späť. Vzhľadom na svoje znalosti nemeckého jazyka a vzdelanie, nemôže sa bez pomoci otca vrátiť do Švajčiarskej konfederácie a žiť životom, ktorý by sa približoval k tomu, aký žije na území Slovenskej republiky. Otec doposiaľ neposkytol matke záruky pre návrat. Po 4/ z dôvodu, že pokiaľ by súd vyhovel návrhu a navrátil maloletú, potom by rozhodol proti odbornému názoru dvoch psychológov, proti názoru kolízneho opatrovníka, názoru a vôli opakovane prezentovanej dieťaťom. V prípade návratu maloletej do Švajčiarska vzhľadom na čas, ktorý tam maloletá strávila, jej vek, išlo by o ani nie 31 % z jej času života. V prípade návratu maloletej nie je reálna šanca, aby matka čo len čiastočne sa podieľala na výchove maloletej. Návrat maloletej by bol v hrubom rozpore so záujmami maloletej a navrátenie maloletej by ju priviedlo do neznesiteľnej situácie.

Zo sobášneho listu rodičov maloletej súd zistil, že dňa XX. XX. XXXX v F. uzavreli manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu F., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane 94, pod por. č. 76.

Z rodného listu vydaného Matričným úradom B. - X. vyplýva, že maloletá sa narodila na území Slovenskej republiky v B. - X. dňa XX. XX. XXXX matke P. Q. U. a otcovi Q. U..

Z kópií dokladov o povolení na pobyt vo Švajčiarsku súd zistil, že matke a maloletej bol udelený pobyt do 09. 04. 2017 a otcovi do 26. 02. 2017.

Z potvrdenia Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže zo dňa 11. 02. 2014 vyplýva, že žiadosť otca o návrat maloletej im bola doručená dňa 10. 12. 2013. Po jej obdržaní telefonicky kontaktovali matku maloletej dňa 12. 12. 2013. Otec mal záujem na vyriešení situácie zmierlivou cestou, bolo navrhnuté spoločné stretnutie oboch rodičov v ich priestoroch. Matka spočiatku so stretnutím súhlasila, napokon svoju účasť ospravedlnila zo zdravotných dôvodov a k spoločnému stretnutiu rodičov nedošlo. S rodičmi maloletej v súčasnosti komunikujú predovšetkým v súvislosti s výkonom práva styku zo strany otca s maloletou.

Obec F. potvrdila povinnosť školskej dochádzky maloletej, ktorá je 1. stupňom ľudovej školy a je povinná.

Z vyjadrenia materskej škôlky v obci F. zo dňa 11. 12. 2013 vyplýva, že maloletá nastúpila do ich zariadenia v auguste 2013 a veľmi rýchlo sa začlenila a uzatvorila mnohé priateľstvá. Maloletá je hodnotená ako veľmi samostatná a zaujímavá dievča, ktoré sa aktívne zúčastňuje na vyučovacom dianí. Maloletá má veľmi dobré znalosti nemeckého jazyka.

Z vyjadrenia ošetrojúcej lekárky maloletej vo Švajčiarsku D. X. zo dňa 11. 12. 2013 vyplýva, že maloletá nie je chronicky nemocná a neprebíha u nej žiadna liečba, ktorej prerušenie by bolo pre maloletú nebezpečné.

Z vyjadrenia vedenia materskej škôlky maloletej a školského lekára fóra pediatrickej praxe vyplýva, že lekárska správa maloletej zo Slovenska bola odoslaná školskému lekárovi, ktorý dňa 08. 01. 2014 uviedol, že zo správy nie je zjavné, že by maloletá musela ostať doma, nie je u nej žiadny infek. Odporúčané vyšetrenia sa nezdajú byť skutočne plauzibilné, resp. môže ich vykonať ambulantne domáci lekár alebo aj UKVB.

Zo psychologického vyšetrenia vykonaného na žiadosť matky dňa 15. 02. 2014 v Univerzitnej nemocnici F., psychologická ambulancia vyplýva, že sa realizovala na základe žiadosti matky, ktorá naliehala na vyšetrenie maloletej a ako dôvod uvádzala problémy maloletej s enuréziou (pomočovaním). V rámci psychologického vyšetrenia boli zistené údaje od matky, zároveň boli použité metódy pozorovaním maloletej, rozhovor s ňou, kresebný test, raven, PDW, Matějčekov test. V rámci rozhovoru maloletá uvádzala údaje veľmi spontánne, bola otvorená. Verbalizovala, že bývala vo Švajčiarsku, kde chodila do materskej škôlky. Vie aj po nemecky. V súčasnosti do materskej škôlky nechodí, je s mamou a starkými, všetci sa o ňu starajú. Ocko ostal vo Švajčiarsku, ale to je dobré, lebo ocko kričal na mamu. Ocko je na ňu veľmi dobrý, nekričí po nej, nebije ju, chodil po ňu do materskej škôlky, hrával sa s ňou, ale sa jej nepáči, že kričal po mame. Mama jej zase nedovolí ísť do Sučian, kde má druhých starkých a bratrancov. V rámci pozorovania bol u maloletej zistený motorický nepokoj, zvýšená pohyblivosť, hravosť, chvíľami znížená sústredenosť. Záverom psychologické vyšetrenie hodnotí intelektové schopnosti maloletej zodpovedajúce úrovni nadpriemeru. Maloletá má veľmi dobrú schopnosť porozumenia a posudzovania. Rozptýl kognitívnych schopností svedčí na vyššiu úroveň premorbidného intelektu ako je reálne dosahovaný výkon - znížená je úroveň orientácie sa v sociálnych situáciách, podobne dosahuje zníženú úroveň i spôsobilosť koncentrácie pozornosti. Maloletá sa javí ako nezrelé, hravé dieťa nedostatočne vedomé, korigujúce svoje správanie, bez motivácie k prekonávaniu problémov s vyučovaním. V správaní je však uvoľnená, bezprostredná, veselá, spokojná, bez prejavu emočnej lability, či úzkosti.

Z dokladov Univerzitnej nemocnice F. vyplýva, že maloletá absolvovala do 17. 01. 2014 vyšetrenia X.. C., X.. na klinike detí a dorastu a detskej nefrologickej ambulancii.

Z dotazov na Okresný súd Bratislava III, Okresný súd Martin a účastníkmi doložených rozhodnutí vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava III na návrh matky pod sp. zn. 37P/306/2013 prebieha rozvodové konanie, ktoré doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37P/319/2013 na návrh matky prebieha konanie o nariadenie predbežného opatrenia o dočasnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu. Uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/319/2013-12 zo dňa 02. 12. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/90/2014-76 zo dňa 14. 03. 2014 bolo uznesenie súdu 1. stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu na predbežné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky a úpravy styku otca zrušené a konanie v tejto časti zastavené. V časti určenia výživného otcovi na maloletú vo výške 100 Eur mesačne bolo rozhodnutie súdu 1. stupňa potvrdené. Predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňom 01. 04. 2014. Na Okresnom súde Bratislava III na návrh matky pod sp. zn. 45C/257/2013 prebieha konanie o nariadenie predbežného opatrenia, určenia výživného manželke. Uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 45C/257/2013-30 zo dňa 09. 01. 2014 súd rozhodol tak, že otca zaviazal prispievať na výživu matky maloletej sumou 500 Eur mesačne. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 29. 01. 2014. Rozhodnutie doposiaľ z dôvodu podaného odvolania otcom nenadobudlo právoplatnosť. Na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16P/100/2013 na návrh matky prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd Martin uznesením č. k. 16P/100/2013-32 zo dňa 15. 01. 2014 návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Konanie vo veci doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Z dotazu súdu na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície Martin súd zistil, že dňa 15. 01. 2014 bolo na ich oddelenie doručené trestné oznámenie otca, ktoré podal vo veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a) Trestného zákona, z ktorého je podozrivá matka maloletej a jej stará matka. Vo veci zatiaľ nebolo začaté trestné stíhanie. Dňa 27. 01. 2014 pod ČVS: ORP-64/1-VYS-MT-2014 bolo podané trestné oznámenie matkou maloletej na otca pre podozrenie zo zločinu sexuálneho zneužívania maloletej. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 17. 02. 2014 bolo trestné stíhanie odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného

stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Voči uzneseniu matka podala sťažnosť. V rámci tohto konania bolo klinickým psychologickým terapeutom vykonané dňa 20. 01. 2014 vyšetrenie maloletej, ktoré tvrdenia o sexuálnom zneužívaní maloletej otcom nepotvrdilo. Záver psychologického vyšetrenia obsahuje vyjadrenie, že maloletá nie je traumatizované dieťa, neprejavuje sa to ani v jej správaní, ani kresbe, je vo veku, kedy opakuje veci, na ktoré je opakovane opytovaná. Maloletá je veľmi sugestívna, pri alternatívne položenej otázke volí prvú možnosť.

Vzhľadom na rodičmi poukazované incidenty súd dotazoval Okresné riaditeľstvo PZ Martin - západ, ktoré oznámilo, že v súvislosti s maloletou vykonali zásahy dňa 13. 12. 2013, 27. 12. 2013, 25. 01. 2014, 01. 04. 2014, 04. 04. 2014. Zo záznamu o zásahu zo dňa 13. 12. 2013 vyplýva, že bola privolaná hliadka do miesta súčasného bydliska maloletej na žiadosť otca, ktorý uvádzal, že matka mu nechce umožniť styk s maloletou. Po príchode na miesto a ozrejmění situácie sa spojili s matkou maloletej, ktorú oboznámili s predmetnou situáciou a ktorá uviedla, že maloletá nie je na tom zdravotne dobre a preto nechce dcéru vystavovať stresovej situácii, čo by jej mohlo v súčasnej dobe uškodiť. So situáciou bol oboznámený otec a bolo mu vystavené potvrdenie. Zo záznamu o zásahu policajnej hliadky zo dňa 27. 12. 2013 privolanej na žiadosť otca vyplýva, že sa dožadoval kontaktu s maloletou. Zo záznamu o zásahu policajnej hliadky zo dňa 25. 01. 2014 privolanej otcom na miesto súčasného bydliska maloletej vyplýva, že otec sa domáhal vydania maloletej, ktorú mu starí rodičia odmietali vydať s tvrdením, že sa tam nenachádza. Otec po príchode hliadky popísal dosť podrobne, čo je vo veci a žiadal, aby hliadka vykonala zákrok. Hliadka zazvonila na zvonček bráničky domu, z ktorého vyšiel starý otec maloletej, ktorý uviedol, že maloletá sa tam nenachádza a že odišla s matkou niekam preč. Na mieste bol starý otec maloletej poučený, na čo reagoval tak, že hliadku zavolať do priestorov svojho domu a tam podal hliadke bližšie informácie o uvedenej situácii. Bol hliadkou poučený o možných následkoch svojho konania v prípade, že maloletú nevydá zákonnému zástupcovi - otcovi. Starý otec uviedol, že maloletú otcovi nevydá. Privolaná hliadka otca poučila o ďalšom postupe, ktorý reagoval slovami, že on si ide pre maloletú dcéru do domu a žiada hliadku polície, aby konala a pomohla mu dostať maloletú z domu von. Otec bol poučený, že na pozemok mu musí umožniť vstup majiteľ, ináč bude konať v rozpore so zákonom a môže byť za to postihovaný. Aj napriek tomu vošiel na pozemok a následne do domu, odkiaľ ho starý otec vyviedol von. Po poučení otec odišiel a podal oznámenie. Zo záznamu o zásahu policajnej hliadky v mieste súčasného bydliska maloletej dňa 01. 04. 2014 vyplýva, že v čase o 18.00 h bola operačným strediskom vyslaná hliadka na preverenie oznámenia otca ohľadom únosu, psychického, fyzického týrania maloletej. Pri príchode hliadky na miesto súčasného bydliska maloletej sa tam už nachádzal otec a jeho matka. Priebeh služobného zákroku od začiatku až po koniec bol dokumentovaný služobnou kamerou z dôvodu, že otec sa neustále odvoláva a sťažuje na nečinnosť príslušníkov policajného zboru OO PZ Martin - západ. V čase okolo 18.15 h sa hliadka pokúšala dozvoniť na súčasnej adrese bydliska maloletej, avšak v danom momente v dome nikto neotváral, nikto sa nehlásil, brána bola zamknutá. Otec poskytol hliadke kontakt na pevnú linku aj na mobil starých rodičov, ktorí by sa spolu s maloletou mali údajne nachádzať vo vnútri rodinného domu. Po telefonickom rozhovore s matkou maloletej a jej starým otcom boli ubezpečení, že maloletá je v poriadku, nie je psychicky, ani fyzicky týraná a že rodičia sú dohodnutí, že sa budú spoločne s maloletou v trojici stretávať, aby maloletá videla, že sa nehádajú, že otec s dcérou komunikuje prostredníctvom internetovej telefónnej linky skype. Po opakovanom príchode hliadky na súčasnú adresu bydliska maloletej sa už na pozemku pohyboval starý otec maloletej, ktorý ich opätovne ubezpečil, že maloletá je v najlepšom poriadku a prizval ich do vnútra domu, aby sa o tom na vlastné oči presvedčili. Po vstupe do domu prišla k nim aj maloletá, ktorej sa hliadka pýtala, či nie je smutná, či ju niečo nebolí, či sa jej tu páči, či nie je hladná, či ju niekto neudrel, či na ňu niekto nekričí, či sa niečoho, niekoho nebojí. Na všetky uvedené otázky maloletá odpovedala s úsmevom na tvári, nevystrašená. Po presvedčení sa hliadky, že maloletá je v poriadku, vyšla von, aby ukázala kamerový záznam otcovi, ktorý sa naň pozeral asi 3 sekundy a uviedol, že sa na to nemôže pozerieť, aká je smutná a odišiel preč. Následne hliadka chcela ukázať kamerový záznam aj starej matke zo strany otca, ktorá sa taktiež odmietla pozerieť na záznam. Následne na to starý otec maloletej zo strany matky vyzval starú matku zo strany otca, aby sa išla pozrieť do vnútra domu na vnučku, že jej nič nechýba, že nie je týraná, že je jej dobre a že je v poriadku, čo stará matka maloletej odmietla. Vo veci bola tiež vyťažovaná suseda, ktorá uviedla, že otca nepozná, ale pozná starých rodičov maloletej a z ich domu nikdy nepočula krik, ani plač maloletej. Maloletú vídava hrať sa na dvore, maloletá vyzerá podľa susedy šťastná. Dňa 04. 04. 2014 na žiadosť otca do miesta súčasného bydliska maloletej bola privolaná hliadka, ktorá po príchode na miesto sa spojila s otcom, pokúšala sa spojiť s osobami žijúcimi s maloletou. Privolaná hliadka spoločne

s otcom a jeho matkou sa opakovane viackrát po sebe pokúšali dozvoniť do rodinného domu, kde však nik neotváral a celý čas sa javilo, že sa nik v uvedenom dome nenachádza.

Súd požiadal kolízneho opatrovníka o vykonanie sociálneho šetrenia v domácnosti maloletej ako aj vykonanie pohovoru s maloletou. Z doloženej správy zo sociálneho zisťovania zo dňa 27. 02. 2014 vyplýva, že matka spolu s maloletou býva v 8-izbovom rodinnom dome, na ulici O. Q. XX, F., ktorý je vo vlastníctve starých rodičov maloletej. Domácnosť v čase sociálneho šetrenia bola udržiavaná na požadovanej hygienickej úrovni. Matka spolu s maloletou obývajú 1 izbu, do ktorej sa vchádza samostatným vchodom z von. Pri pohovore vykonanom dňa 22. 06. 2013 maloletá bola komunikatívna, nemala problém s nadviazaním očného kontaktu, nejavila známky strachu. Uvádzala, že „chce ostať na Slovensku s matkou, tešila sa, keď tu prišli, lebo sa jej tu páči a chcela by tu chodiť aj do škôlky. V F. má starých rodičov, s ktorými býva a v Q. starých rodičov z otcovej strany, bratranca a aj sesternicu. Uviedla, že najviac ľúbi maminku. Podľa jej vyjadrení s otcom by sa chcela stretávať, len keď príde na návštevu k nim. Maloletá zaujala odmietavý postoj k otázkam smerujúcim k tomu, či by sa chcela vrátiť do Švajčiarska. Uviedla, že vo Švajčiarsku, keď bola sama s otcom cvičili a pozerali TV. Navštevovala tam škôlku, do ktorej ju vodila matka alebo otec, avšak podľa jej vyjadrení kamarátov tam nemala“. Súd vykonaný pohovor s maloletou nepovažoval za dostatočný a preto požiadal kolízneho opatrovníka, aby za prítomnosti psychológa referátu poradensko-psychologických služieb vykonal s maloletou pohovor zameraný najmä na ich zážitky počas pobytu vo Švajčiarsku, jej vzťah k rodičom. Na žiadosť súdu bola doručená správa datovaná dňom 28. 03. 2014, z ktorej vyplýva, že bol vykonaný pohovor s maloletou v jej domácom prostredí dňa 28. 03. 2014 za prítomnosti kolízneho opatrovníka, psychológa referátu poradensko-psychologických služieb. Z uvedenej správy vyplýva, že individuálnou konzultáciou s maloletou bolo zistené, že maloletá preferuje pobyt na Slovensku, nie vo Švajčiarsku. U starých rodičov zo strany matky sa jej veľmi páči. Maloletá v rozhovore oceňovala rôzne spoločné aktivity, výlety do blízkeho okolia, zachytené aj prostredníctvom ukazovaných fotografií z rodinného albumu. Vo vyjadrení spomienok z obdobia pobytu vo Švajčiarsku bola opatrnejšia. Svoje odpovede situačne zvažovala, boli čítané väčšou racionálnou kontrolou. V emocionálnom prežívaní maloletej boli viditeľnejšie prvky nepokoja a potreby úniku od emocionálne náročných a stresujúcich zážitkov, ktorých bola podľa jej slov bezprostredným svedkom (hádky rodičov, ničenie vecí a predmetov otcom, ...). V spomienkach maloletej na Švajčiarsko dominovala najmä materská škôlka, pobyt v nej, hry s deťmi, dobré pani učiteľky, cesta do a zo škôlky. Viac k uvedenému miestu v zahraničí z hľadiska zážitkov maloletá neuvádzala. Na základe individuálnej konzultácie, v ktorej boli použité prvky projektívneho kreslenia možno konštatovať, že maloletá pociťuje k obidvom rodičom pozitívne väzby. Vo vnímaní rodičov ako manželov je však u maloletej vnímaná preferencia projektovania dominantného postavenia otca, ktorý disponuje silou situačne agresívneho charakteru voči matke. Maloletá aktuálne odmieta návrat do Švajčiarska, stretávaniu s otcom sa nebráni. V súčasnosti sa javí ako spokojné, bezprostredné, hravé a aktívne dieťa.

Matka súdu predložila znalecký posudok vypracovaný na jej žiadosť znalcom z odboru klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých zapísaný v znaleckom denníku znalca pod č. 2/2014. Účelom vypracovania znaleckého posudku bolo zistiť, čo si maloletá reálne želá, či zostať s otcom alebo by radšej zostala žiť na Slovensku, zistiť, či maloletá má znaky psychického násillia. Znalkyňa znalecký posudok vypracovala na základe vlastného psychologického vyšetrenia maloletej, rozhovorom s matkou, maloletou, jej pozorovaním. Znalecký posudok v časti zhrnutia uvádza, že citová väzba maloletej voči matke je spontánna, s bazálnou dôverou voči nej. Maloletá prejavuje prirodzenú citovú závislosť dieťaťa tohto veku na matku. V teste rodinných vzťahov sa preukázalo negatívne hodnotenie otca, projektívnych metódach maloletá opakovane vyjadrovala túžbu, aby rodina bola spolu. Takéto jej želanie veľmi nekorešponduje s vyjadrením na stranu otca. Poukazuje však na to, že vzťah maloletej k otcovi a otca k maloletej v minulosti nebol vážnejšie narušený a pravdepodobne ho dieťa vnímalo pozitívne, čomu by nasvedčovalo aj to, že otca nevníma ako človeka, ktorý by voči nej vysielal negatívne city. Maloletá ho však nevníma ani ako človeka, ktorý by k nej vysielal pozitívne city. Aktuálne nakopenie negatívnych hodnotení otca zo strany maloletej je pravdepodobne v prvom rade dôsledok konfliktných situácií medzi rodičmi, ktorých bola maloletá svedkom. V týchto situáciách maloletá opakovane vnímala matku ako ohrozenú, aj keď maloletá pripúšťa, že s otcom mala aj pozitívne zážitky. Momentálne sa ho snaží na vedomej rovine vytesňovať. K vytesňovaniu prispieva aj fakt, že s ním už od januára nebola v kontakte a momentálne žije v prostredí, ktoré voči jej otcovi je nie práve pozitívne naladené. Nejedná sa pritom len o správanie matky, ale aj jej rodičov. V budúcnosti by mohlo byť riziko, že pri neschopnosti

rodičov urovnať si konfliktné vzťahy, dieťa v túžbe po stabilite a istote, čo pre ňu momentálne predstavuje jej matka, môže začať otca úplne odmietat' a môže sa u maloletej rozvinúť tzv. syndróm zavrhnutého rodiča. Prírodnou túžbou maloletej je, aby sa jej rodičia mali radi a aby boli všetci ako rodina spolu. U maloletej sa to opakovane prejavovalo v projektívnych metódach. Maloletá vo svojom ponímaní sveta nerozumie úplne rodičovským nezhodám, snaží sa mať všetkých rada a vnútorne bezpečne si usporiadať svoj život. Pre zdravý vývin potrebuje predovšetkým pokojné, vyrovnané vzťahy. Pokiaľ rodičia už nedokážu spolu žiť, je veľmi dôležité, aby dokázali svojmu dieťaťu naplniť pocit istoty a stability spoločne, pretože obaja sú pre dieťa veľmi dôležití. Bolo by preto vhodné, aby matka začala dávať maloletej otcovi pozitívne spätné väzby a pozitívne podporovala aj komunikáciu medzi otcom a maloletou. Pozitívne preladenie maloletej vo vzťahu k otcovi môže umocniť aj samotný otec a to takým správaním, ktorým bude dávať najavo, že si matku maloletej váži. V závere na položené otázky znalkyňa udáva, že maloletá nevykazuje žiadne známky svedčiace psychickému týraniu, ani inému duševnému utrpeniu, ktoré by pramenilo zo vzťahu s matkou. K otázke, čo maloletá sama chce, maloletá momentálne vyjadrila túžbu, aby boli všetci ako rodina spolu, najradšej by bola, keby boli na Slovensku. V F. sa necítila dobre. Maloletá je znalkyňou hodnotená ako citlivé, vnímavé dieťa, vie, ako má odpovedať tak, ako by to od nej chceli počuť. Je pre ňu ťažké rozhodnúť sa sama za seba o tom, s kým chce byť viac a s kým menej. Nejde totiž len o rozhodnutie, ale aj o prijatie zodpovednosti zaň, ktoré určite neprislúcha veku maloletej. V každom prípade sa však maloletá cíti s matkou dobre. Matka pre ňu predstavuje pocit istoty, bezpečia, stability, čo je pre maloletú v jej veku prirodzené. Bolo by preto nevhodné, aby bol tento pocit istoty z kontaktu s matkou násilným spôsobom narušený.

Z matkou predložených dokladov vyplýva, že maloletá je odo dňa 01. 04. 2014 prihlásená na území Slovenskej republiky do predškolského zariadenia a odo dňa 01. 03. 2014 má platný preukaz poistenca v zdravotnej poisťovni L..

Z otcom predložených dokladov vyplýva, že je zamestnancom obchodnej spoločnosti Q. V. B., vo Švajčiarsku s čistým mesačným príjmom 10 412,75 švajčiarskych frankov.

Súd vzhľadom na tvrdenia rodičov požiadal o súčinnosť centrum medzinárodnoprávnej ochrany detí a predloženými dokladmi zistil, že maloletá podľa vyjadrenia štátnej materskej škôlky nikdy neprejavovala akékoľvek známky fyzického alebo psychického zneužívania. Maloletá sa nikdy priamo alebo nepriamo takýmto spôsobom nevyjadrovala, ani nesprávala, maloletú materská škôlka zažila ako životaschopné, zaujímavé dievča, ktoré svoje okolie pozoruje s otvorenými očami. Rodičia sprevádzali maloletú striedavo do materskej škôlky a opäť ju vyzdvihovali. Otec sa zúčastnil na ich večernom stretnutí pre rodičov, zapísal si veľa poznámok a bol veľmi aktívny. Počas bežných dní sa otec veľmi zaujímal ako si maloletá v materskej škôlke vedie, ako aj o jej aktuálnych vyučovacích aktivitách. Deti na maloletú nezabudli a v každom prípade by sa tešili, pokiaľ by ju mohli opäť privítať medzi nimi. Deti v škôlke nerozumeli, prečo ich maloletá opustila tak náhle a bez rozlúčky. Boli by pripravení maloletej urobiť rozlúčku. Z nariadenia Okresného súdu ARLESHEIM zo dňa 04. 03. 2014 vyplýva, že matka podala návrh vo veci ochrany manželstva dňa 03. 03. 2014 a bolo jej nariadené najskôr zaplatiť preddavok na náklady vo výške 1000 švajčiarskych frankov do 27. 03. 2014. Z oznámenia Úradu pre ochranu detí a dospelých B. zo dňa 25. 03. 2014 vyplýva, že Úrad pre ochranu detí a dospelých B. od začiatku svojej činnosti, t. j. od 01. 01. 2013 nezačal žiadne konanie ohľadom prešetrovania opatrení v oblasti ochrany maloletej. Záznamy existujú len ohľadom dotazu otca maloletej zo dňa 04. 12. 2013 v elektronickej podobe. Taktiež oddelenie sociálnych služieb v F. potvrdilo neexistenciu žiadnych záznamov na opatrovníckom úrade ich mesta, ktorý bol až do 31. 12. 2012 zodpovedný pre oblasť ochrany detí. Z potvrdenia Prokuratúry B. - vidiek vyplýva, že nevedú žiadne konanie ohľadom sexuálneho zneužívania maloletej, otec vo Švajčiarsku nemá záznam v registri trestov, z doloženej žiadosti otca ohľadom úpravy oddeleného života, ktorú podal na oblasť súd ARLESHEIM dňa 27. 03. 2014 vyplýva jeho právna žiadosť po 1/ odsúhlasenie zrušenia spoločnej manželskej domácnosti na neurčitý čas, po 2/ udeliť otcovi starostlivosť o maloletú a pravidlá návštevnych práv ponechať na dohode strán, po 3/ prideliť otcovi manželský domov na obdobie odlúčeného spôsobu života, po 4/ prideliť počas doby odlúčeného spôsobu života otcovi zariadenie bytu a majetok v spoločnej manželskej domácnosti, k čomu otec pripojil koncept týždennej starostlivosti o maloletú s rozpisom každého dňa, vyjadrenie ústredného orgánu Švajčiarska, ktoré potvrdzuje podanie trestného oznámenia otcom na matku z dôvodu, že vykonala premiestnenie maloletej, ktoré prebieha. V prípade dobrovoľného návratu

maloletej matkou môže otec zobrať trestné oznámenie späť a konanie bude zastavené. Švajčiarsky trestný zákon za premiestnenie dieťaťa ukladá trest odňatia slobody až do 3 rokov. Taktiež ústredný orgán Švajčiarska potvrdil povolenie otca a maloletej na pobyt, ktorý vyprší v roku 2017. Z informácie štátneho zástupcu vyplýva, že matka požiadala o výmaz (deregistráciu) svojej osoby z evidencie pobytu v meste F. a tiež sa pokúšala vymazať z tejto evidencie aj maloletú, čo však štátny zástupca zablokoval, zakázal, pretože je na to potrebný súhlas otca a tiež z dôvodu prebiehajúceho trestného konania na základe premiestnenia maloletej. Ústredný orgán Švajčiarska tiež potvrdil, že matka sa môže znovu zdržiavať vo Švajčiarsku, aj keď na pobyt je odhlásená, ale ako občianka EÚ môže pricestovať s platným občianskym preukazom alebo pasom a zdržiavať sa bez víz vo Švajčiarsku alebo bez povolenia pobytu po dobu 90 dní. Taktiež ústredný orgán potvrdil, že matka môže opätovne požiadať o povolenie na pobyt, pričom za určitých okolností je možné zjednodušené opätovné udelenie povolenia na pobyt, k čomu pripojili aj text Čl. 30 Švajčiarskeho zákona o cudzincoch.

Podľa Čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodnoprávne záväzky.

Podľa Čl. 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25. 10. 1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod číslom 119/2001 Z.z. cieľom dohovoru je:

a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované; a

b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu boli účinne dodržiavané v ostatných zmluvných štátoch.

Podľa Čl. 3 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak:

a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, buď spoločne alebo samostatne, podľa právneho poriadku štátu, na území ktorého malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním; a

b) v čase premiestnenia alebo zadržania bolo toto právo aj skutočne vykonávané, buď spoločne alebo samostatne, alebo by bolo vykonávané, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písm. a) možno nadobudnúť najmä zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

Podľa Čl. 12 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané v zmysle Čl. 3 v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán bez ďalšieho návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, pokiaľ sa nezistí, že dieťa sa už vžilo s novým prostredím. Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

Podľa Čl. 13 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku, justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že:

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala, alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním; alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

Podľa Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia, aby inštitúcie, služby a zariadenia zodpovedné za starostlivosť a ochranu detí zodpovedali normám stanoveným konkrétnymi úradmi, zvlášť po stránke bezpečnosti a ochrany zdravia, počtu a kvalifikácie personálu, ako aj kompetentného dozoru.

Cieľom Haagskeho dohovoru je obnoviť status quo spôsobený medzinárodným únosom. Pod pojmom medzinárodný únos dieťaťa v zmysle vyššie citovaného Haagskeho dohovoru sa rozumie neoprávnené premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa jedným z rodičov do inej krajiny, než je krajina jeho obvyklého pobytu, čím dochádza k protiprávnemu konaniu a porušeniu práv druhého rodiča. V zmysle Preambuly Haagskeho dohovoru medzinárodný únos detí má dva prvky a to prvok nezákonnosti, ktorý sa prejavuje porušením práv druhého rodiča a medzinárodný prvok, ktorým sa rozumie únos dieťaťa do inej krajiny. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou obvyklého pobytu maloletej, ktorý medzi účastníkmi nebol sporný až do doručenia posledného písomného vyjadrenia matky zo dňa 10. 04. 2014, v ktorom uviedla, že spolu s maloletou sú všetci slovenskými štátnymi občanmi narodenými a prevažnú časť svojho života žijúcimi na Slovensku a vyjadrenia jej právneho zástupcu na poslednom pojednávaní, ktorý poukázal, že len 31 % času svojho života maloletá žila vo Švajčiarsku. Otec od podania návrhu poukazoval na miesto obvyklého pobytu maloletej vo Švajčiarsku z dôvodu, že tam má vytvorené rodinné, sociálne zázemie, kamarátov, navštevuje materskú škôlku, krúžky, je zdravotne poistená, má svojho všeobecného lekára. Súd za obvyklý pobyt maloletého dieťaťa považuje miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho, rodinného prostredia a na tento účel berie do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky, dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Uvedené kritériá, ktoré súd pri posudzovaní obvyklého pobytu maloletej skúmal sú v súlade aj s kritériami pre posudzovanie obvyklého pobytu v zmysle európskej judikatúry. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že rodičia maloletej po vzájomnej dohode sa rozhodli vystáť sa z územia Slovenskej republiky nielen za účelom pracovnej príležitosti otca, ale aj s úmyslom poskytnúť maloletej kvalitné vzdelanie a život v multikulturálnom prostredí. Maloletá na základe dohody rodičov od marca 2012 až do jej premiestnenia na územie Slovenskej republiky dňa 19. 11. 2013 nepretržite (okrem krátkodobých pobytov na území Slovenskej republiky za účelom návštevy rodiny) žila a zdržiavala sa vo Švajčiarsku, kde sa primerane svojmu veku stotožnila so spôsobom života, prispôsobila sa predškolskému systému, nadobudla detské priateľstvá. Maloletá vo Švajčiarsku spočiatku navštevovala súkromnú materskú škôlku a od augusta 2013 štátnu materskú škôlku, návšteva ktorej je povinná. Maloletá podľa vyjadrenia materskej škôlky sa v detskom kolektíve adaptovala, nadobudla priateľstvá, aktívne ovláda nemecký jazyk, v ktorom s rovesníkmi a učiteľkami bezproblémovo komunikovala. Samotná maloletá vo svojom vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom doposiaľ spomína na materskú škôlku vo Švajčiarsku a na cestu do nej. Maloletá je vo Švajčiarsku nadštandardne zdravotne poistená, má tam svojho praktického lekára, ktorého navštevovala a stal sa jej známym. Rodičia spolu s maloletou vo Švajčiarsku bývali v byte, v ktorom maloletá mala samostatnú izbu a ktorý v súčasnosti užíva otec. Prostredie u otca je preto maloletej známe, naďalej má v ňom plne zariadenú detskú izbu so svojimi hračkami, vecami osobnej potreby. Rodičia maloletej poberali vo Švajčiarsku rodinné prídavky, čiže maloletá bola zaradená aj do sociálneho systému. Maloletá počas života vo Švajčiarsku aktívne s obidvomi rodičmi alebo samostatne trávila voľný čas návštevami múzeí, hradov, fariem, zoologických záhrad, ihrísk, parkov, knižnice, plavárne, venovala sa turistike. V tejto súvislosti otec podrobným spôsobom opísal aktívne trávený čas s maloletou, s uvedením konkrétnych

oblúbených parkov, zámkov, činností maloletej. Maloletá vo Švajčiarsku má naďalej platný preukaz do múzeí, knižnice, plavárne. Maloletej sa prostredie v obci F. a blízkeho okolia stalo známe. Maloletá spolu s otcom majú naďalej platné povolenie na pobyt vo Švajčiarsku a to až do roku 2017. Súd mal tak preukázaný silný stupeň miery začlenenia maloletej vo Švajčiarsku a preto tvrdenie právneho zástupcu matky, že maloletá prevažnú časť svojho života žila na Slovensku a len v pomere 31 % svojho života žila vo Švajčiarsku, neobstojí. Taktiež len poukazovanie na jedno z kritérií pre posudzovanie obvyklého pobytu a to, že maloletá spolu so svojimi rodičmi má štátne občianstvo Slovenskej republiky, bez zohľadnenia vyššie uvedených skutočností nezakladá obvyklý pobyt maloletej na území Slovenskej republiky. Súd preto dospel k záveru, že obvyklým pobytom maloletej je Švajčiarsko, o čom svedčí aj samotné konanie matky, ktorá práve vo Švajčiarsku iniciovala konanie vo veci starostlivosti o maloletú, čím uznala právomoc švajčiarskych súdov konať a rozhodovať o maloletej. Súd mal tak preukázané, že došlo k zmene obvyklého pobytu maloletej a preto sa následne zaoberal otázkou, či premiestnenie alebo zadržiavanie maloletej matkou mimo jej obvyklého pobytu bolo neoprávnené. Neoprávneným premiestnením alebo zadržiavaním maloletého dieťaťa sa rozumie porušenie opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na území ktorého malo maloleté dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním a v čase premiestnenia alebo zadržania bolo toto právo aj skutočne vykonávané buď spoločne alebo samostatne alebo by bolo takto vykonávané, ak by nedošlo k premiestneniu, či zadržaniu. V danom prípade otec nadobudol opatrovnícke právo zo zákona. Z výpovede tak otca, ako aj matky mal súd preukázané, že otec svoje opatrovnícke právo aj vykonával a preto matka bez súhlasu otca nemohla rozhodnúť o mieste pobytu maloletej. Pokiaľ matka v súvislosti s výkonom opatrovníckeho práva otca uvádzala, že zabezpečovala starostlivosť o maloletú od jej návratu z predškolského zariadenia až do príchodu otca z práce, nemožno vyhodnotiť tak, že by si otec svoje opatrovnícke právo riadne nevykonával, pretože spolu s otcom žili v spoločnej domácnosti. Otec po splnení pracovných povinností a počas víkendov zabezpečoval výchovu maloletej, aktívne sa jej venoval, uhrádzal jej potreby, nakoľko matka bola nezamestnaná. Súd tiež mal preukázané, že vo veci opatrovníckeho práva doposiaľ nebolo žiadnym súdom rozhodnuté, ale pred švajčiarskymi súdmi tak na návrh matky, ako aj otca prebiehajú konania o úpravu opatrovníckeho práva k maloletej. Súd v ďalšom skúmal, či skutočne došlo k neoprávnenému premiestneniu maloletej matkou alebo k jej neoprávnenému zadržiavaniu. Zmena pobytu dieťaťa je možná len so súhlasom rodiča, ktorý môže byť daný písomne, ústne alebo konkludentne. Zo samotného návrhu otca vyplynulo, že konkludentným spôsobom a to textom v sms správe, v ktorej uviedol, že dúfa, že do dvoch týždňov sa matka s maloletou vráti a začnú spoločne lepší život, udelil matke konkludentným spôsobom súhlas na premiestnenie maloletej, čím súd mal preukázané, že zo strany matky nedošlo k neoprávnenému premiestneniu maloletej v zmysle dohovoru. Matka však mala súhlas otca na premiestnenie maloletej len na dobu dvoch týždňov, t. j. od 19. 11. 2013 do 02. 12. 2013. Po uplynutí tohto obdobia matka s maloletou sa do miesta obvyklého pobytu nevrátila, naďalej sa zdržiava na Slovensku. Po uplynutí dvoch týždňov pobytu maloletej na Slovensku, s čím otec súhlasil, stratil nádej, že sa matka s maloletou vráti a preto podnikol právne kroky pre návrat maloletej, pretože matke neudelil súhlas a to ani písomne, ústne, konkludentne na zadržiavanie sa maloletej na Slovensku a ani s jej zadržiavaním na Slovensku sa nezmieril.

Súd mal za preukázané, že vo veci maloletej došlo k medzinárodnému únosu a je teda v zmysle Haagskeho dohovoru povinnosť dieťa vrátiť. Haagsky dohovor stanovuje určité podmienky, za ktorých nemusí dôjsť k návratu maloletého dieťaťa. Otec prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na neexistenciu žiadneho relevantného dôvodu, pre ktorý by maloletá mohla v dôsledku návratu do krajiny obvyklého pobytu utpieť akúkoľvek fyzickú, či psychickú ujmu a zároveň poukázal na neexistenciu žiadneho pádného dôvodu pre obavy z takejto ujmy. V tejto súvislosti poukázal na návrat maloletej do jej pôvodného bydliska, pôvodného bytu, integrovania sa do toho istého prostredia, za tých istých podmienok. Naopak, právny zástupca matky poukazoval na čl. 13, písm. b) Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, podľa ktorého predstava násilného odtrhnutia 5-ročného dieťaťa od svojej matky, ktorá nemá žiadnu nádej na život vo Švajčiarsku a malo by zostať pod výlučným vplyvom emocionálne nepredvídateľného, výbušného a voči svojmu okoliu deštruktívneho otca je v hrubom rozpore so záujmami maloletej a maloletá by sa tak mohla ocitnúť v neznesiteľnej situácii. V tejto súvislosti poukázal aj na opakovane prezentovaný názor maloletej zostať na území Slovenskej republiky, ktorý prezentovala dlhodobo opakovane v rôznych situáciách, pred rôznymi osobami, úradmi, ako aj vyjadrenie dvoch nezávislých psychológov, ktorí neodporúčali návrat maloletej. Splnenie podmienky pre nenávratenie maloletého dieťaťa v zmysle čl. 13, písm. b) Haagskeho

dohovoru musí byť natoľko závažné a takého stupňa intenzity, že nemožno mať pochybnosti o jej existencii. Súd v prejednávanej veci citlivo zvažoval aplikáciu čl. 13, písm. b) Haagskeho dohovoru preto, či návratom dieťaťa ho nevystaví fyzickej alebo duševnej ujme alebo inak ho neprivedie do neznesiteľnej situácie. V tejto súvislosti súd na základe vykonaného dokazovania zohľadnil po 1/ návrat maloletej do krajiny obvyklého pobytu po 5 mesiacoch, po 2/ maloletá sa navracia do krajiny obvyklého pobytu Švajčiarska, ktorá je krajinou s vyspelým sociálnym, zdravotným systémom a demokratickými zásadami, princípmi, po 3/ maloletá bude mať možnosť opätovne sa vrátiť do domácnosti, v ktorej žila, má v nej svoju detskú izbu, hračky, veci osobnej potreby, po 4/ opakovane sa začlení do kolektívu v predškolskom zariadení, na ktoré doposiaľ spomína, opätovne bude mať umožnené vykonávať obľúbené aktivity, ktoré vo veľkom rozsahu mala rodičmi zabezpečené, po 5/ bude mať naďalej zabezpečenú zdravotnú starostlivosť prostredníctvom praktického lekára, ktorý je jej známy, po 6/ maloletá sa návratom do krajiny obvyklého pobytu navráti k otcovi, s ktorým sa podľa vlastného vyjadrenia chce stretávať, v čom jej bolo doposiaľ bránené, po 7/ návrat maloletej do krajiny obvyklého pobytu je aj v jej najlepšom záujme, pretože umožní švajčiarskym súdom, ktoré majú právomoc meritórne vo veci maloletej rozhodnúť a to už o podaných návrhoch zo strany oboch rodičov, čím sa poskytne právna istota maloletej a predíde sa ďalším konfliktným situáciami, ktorými maloletá nesporne trpí a tak ako uvádza znalkyňa v znaleckom posudku predloženom matkou, bude mať zabezpečený pocit istoty, bezpečia, stability, ktoré si vzhľadom na svoj vek vyžaduje. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemal splnené podmienky pre nenavrátanie maloletej v zmysle čl. 13, písm. b) Haagskeho dohovoru a preto nariadil návrat maloletej. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že správaním rodičov došlo k viacerým porušeniam práv maloletej, pretože ich osobné spory spôsobili situáciu, že dochádza k neoprávnenému zadržiavaniu maloletej na území Slovenskej republiky. Rodičia ani v priebehu tohto konania nedokázali konať v prospech dieťaťa. V ich prípade ide skôr o partnerské ako rodičovské spory. Svojvoľným konaním matky nemožno poprieť práva maloletej na starostlivosť od oboch rodičov, ku ktorým práve ich správaním dochádza. Súčasné zadržiavanie maloletej na území Slovenskej republiky nie je jej rozhodnutím, ale rozhodnutím matky. Nebol preto prezieravý postup matky, ktorá maloletú zadržiava mimo miesta obvyklého pobytu. Akokoľvek nepriaznivo bude nasledujúci záver súdu pre matku vyznievať, ale súd dôvodne od matky, ktorá má právnické vzdelanie, očakáva nedopustenia sa protiprávneho konania spojené s neoprávneným zadržiavaním maloletej a tým spojených následkov, ako je napr. prebiehajúce konanie. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu matky, že vo veci je potrebné zaoberať sa aj názorom maloletej, ktorá prejavila záujem zotrvať na území Slovenskej republiky, ktorý prezentovala tak pred kolíznym opatrovníkom, ako aj znalcom. Súd však pri zohľadňovaní názoru, vôle maloletého dieťaťa sa zaoberá mierou vyspelosti dieťaťa prezentovať svoj vek. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že maloletá má 5 rokov. V priebehu tohto konania na návrh matky bolo dňa 15. 01. 2014 vykonané psychologické vyšetrenie X. U. O., ktorá konštatovala rozptyl kognitívnych schopností svedčiaci pre vyššiu úroveň premorbidného (geneticky podmieneného) intelektu ako je reálne dosahovaný výkon - znížená je úroveň orientácie sa v sociálnych situáciách. V rámci trestného konania vedeného na podnet matky pre zločin sexuálneho zneužívania maloletej otcom bolo dňa 20. 01. 2014 vykonané psychologické vyšetrenie maloletej, ktoré konštatuje, že maloletá je veľmi sugestívna, pri alternatívne položenej otázke volí prvú možnosť. V rámci konania matka súdu predložila znalecký posudok, ktorý v súvislosti so schopnosťou maloletej reálne prejavíť svoju vôľu konštatuje, že maloletá je citlivé a vnímavé dieťa, vie, ako má odpovedať tak, ako by to od nej chceli počuť. Je pre ňu ťažké rozhodnúť sa sama za seba o tom, s kým chce byť viac a s kým menej. Súd vzhľadom na vyššie uvedené viaceré odborné stanoviská, vzhľadom na vek maloletej a jej rozumovú vyspelosť nezohľadnil jej názor do takej miery, aby návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu nevyhovel. Súd sa zaoberal aj závažnými skutočnosťami uvádzanými matkou v písomných vyjadreniach, výpovedi, spočívajúcimi v správaní, konaní otca, ktorému musela čeliť a pre ktorý má z otca dôvodný strach. Vyjadrenia matky ohľadom správania, konania otca však boli len na úrovni tvrdení matky. Bolo na matke v tomto smere uniesť dôkazné bremeno a právne relevantným spôsobom predložením lekárskeho správ, potvrdením polície, súdnym rozhodnutím preukázať tvrdenia o správaní v konaní otca voči jej osobe. Súd tak ani v zmysle čl. 20 Haagskeho dohovoru nemal splnené podmienky pre nenavrátanie dieťaťa.

V danej veci súd nemal preukázanú existenciu žiadneho dôvodu pre nenavrátanie maloletej v zmysle Haagskeho dohovoru a nariadil návrat maloletej do krajiny obvyklého pobytu. Súd v nadväznosti na čl. 13 písm. b) Haagskeho dohovoru považoval za nutné vzhľadom na nariadený návrat zabezpečiť maloletú tak, aby ju nevystavil fyzickej, duševnej ujme alebo inak priviedol do neznesiteľnej situácie. Súd nepovažoval za dostatočné zabezpečenie maloletej po jej návrate len tým, že maloletá sa vráti do svojho

pôvodného domu, bytu, prostredia, režimu a preto otcovi uložil povinnosť v prípade návratu maloletej po 1/ opustiť manželský domov a umožniť matke a maloletej tento domov užívať, po 2/ uhrádzať všetky výdavky na bývanie v manželskom domove, po 3/ poskytnúť matke súčinnosť pri vybavení povolenia na pobyt. Súd má za to, že uložené opatrenia sú primerané, reálne, spôsobilé a dostatočné vo vzťahu k otcovi vzhľadom na jeho príjem. Vo vzťahu k matke súd rešpektoval jej právo nasledovať maloletú, a preto pri vykonaní primeraných opatrení na ochranu maloletej na toto právo prihliadol. Súd vo vzťahu k matke pri stanovení primeraných opatrení zohľadnil jej zrušené povolenie na pobyt vo Švajčiarsku, na jej žiadosť a tiež prebiehajúce trestné stíhanie v súvislosti s neoprávneným premiestnením maloletej, pre ktoré podľa vlastného vyjadrenia môže byť obmedzená na osobnej slobode, ale toto tvrdenie žiadnym spôsobom súdu nepreukázala, naopak, z jej konania vyplýva, že napriek prebiehajúcej trestnému konaniu vstúpila na územie Švajčiarska, síce na jednu hodinu, ale obmedzená na osobnej slobode nebola. Týmto konaním matka súdu nepreukázala reálnu nemožnosť, aj keď voči nej prebieha trestné konanie, zdržiavať sa vo Švajčiarsku. Súd nepovažoval za nutné zaviazat' otca prispievať matke a maloletej v prípade návratu na ich bežné výdavky z dôvodu, že predbežným opatrením už má otec určené výživné na maloletú vo výške 100 Eur mesačne a matku vo výške 500 Eur mesačne.

Súd nevyhovел právnomu zástupcovi matky, ktorý žiadal doplniť dokazovanie po 1/ vykonaním znaleckého dokazovania psychologickým alebo psychiatrickým vyšetrením maloletej a jej rodičov v prípade, že sa nestotožní s nimi predloženým znaleckým posudkom, po 2/ vypočutím svedkov príslušníkov OO PZ, ktorí boli priamo na zásahu dňa 25. 01. 2014 a vedeli by poskytnúť objektívne informácie o konaní otca a jeho dopade na maloletú, po 3/ vykonaním audiovizuálneho záznamu zo zásahu polície zo dňa 01. 04. 2014. K návrhu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom sa pripojil kolízny opatrovník, ktorý jeho nariadenie žiadnym spôsobom neodôvodnil. Súd vo veci návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovел, pretože z vyjadrení právneho zástupcu matky nevyplýval účel jeho nariadenia. Pokiaľ sa týka ďalších návrhov na doplnenie dokazovania, súd vo veci považoval za dostatočné vykonať dôkazy úradnými záznamami zo zásahu príslušníkov OO PZ Martin, ktoré obsahujú objektívne informácie a nevňášajú do veci subjektívne hodnotenia. Príslušníkom OO PZ, ktorí boli pri zásahoch ani neprináleží hodnotiť dopad konania otca na maloletú, pretože v tomto smere nedisponujú takými odbornými vedomosťami ako klinickí psychológovia, ktorí vo veci podali správy zo psychologického vyšetrenia maloletej a s ktorými sa súd pri odôvodnení rozhodnutia zaoberal. Súd tiež považuje za nutné uviesť, že vzhľadom na charakter konania do rozhodnutia vo veci samej nepredložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie odvolanie matky voči uzneseniu 32P/4/2014-144 zo dňa 06. 03. 2014.

Súd vzhľadom na charakter konania pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 150 OSP a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/ O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4/ O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.